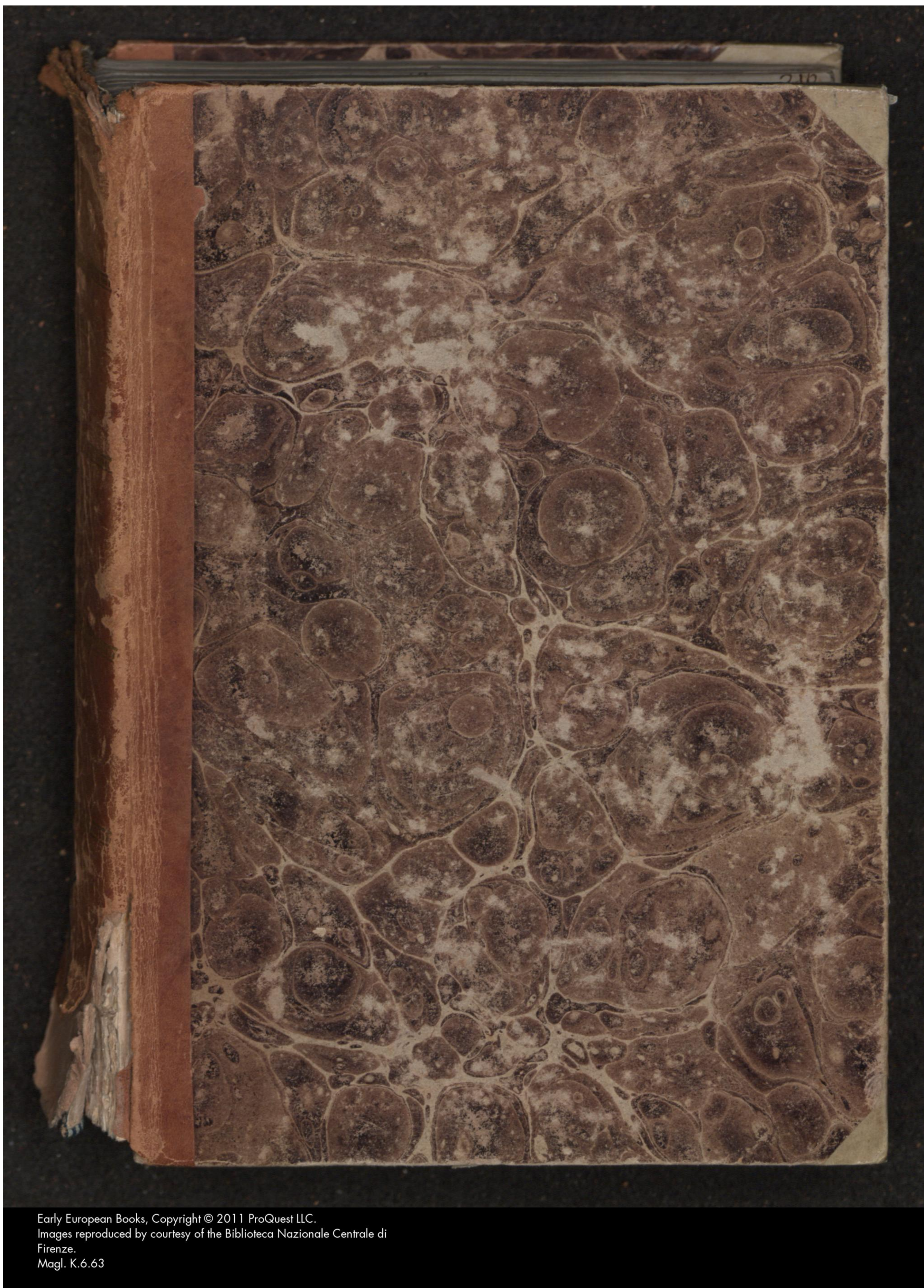
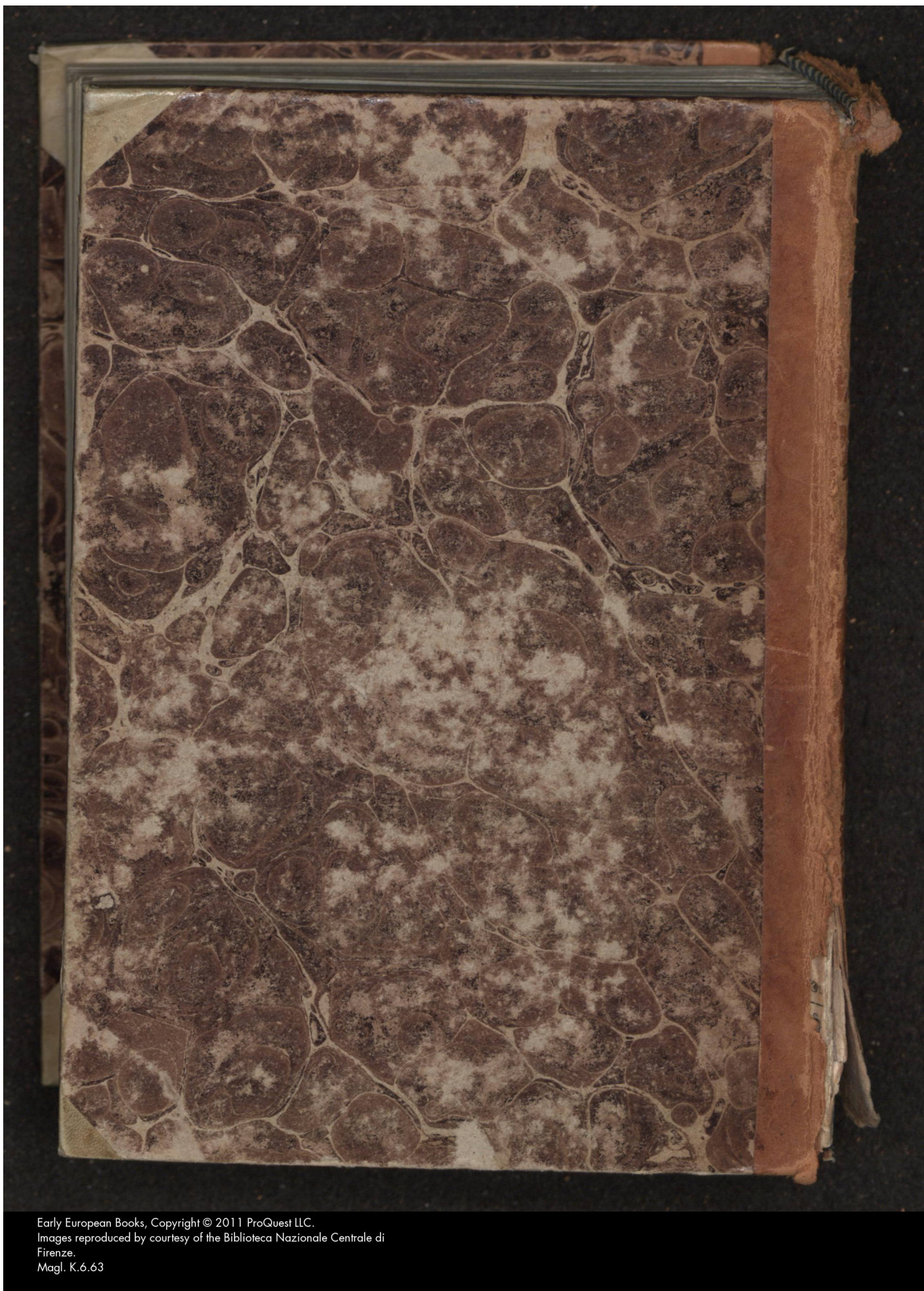

24

¶ Antonij Lollij Geminianensis oratio Circũcisionis dñice: habita coram Innocentio octauo pontifice maximo frequenti R. Car. senatu. kaleñ. Januarij.

BEllum tibi hodie indicimus Manichee: cui licet imbelles simus: ac vires tanto oneri impares habeam9: illius tamen auxilio freti. Qui dixit: Aperi os tuũ: ⁊ ego adimplebo illud. Qui mundat labia imperfecti: orandi discriminosam palestram nudi ingredimur: cũ appelle ꝯgressuri et Manicheo: e quibus opima spolia reportaturos nos ac victorie triumphuꝫ: (deo auxiliante) cõfidimus. Ergo ades: et vultu placido mea pectora virgo respice: que xp̄m pariens pro crimine primo: Eripis antiquos tetro de carcere patres. Aue Maria ⁊c.

¶ Si (iuxta Philonis sententiã) cum difficultate que sunt in terra cognoscimus pater sancte: quo ingenio: qua mente poterimus ea que sunt in celis apprehendere: cũ omnẽ metam: oẽm terminũ humane rationis excedant: Cum perscrutator diuine maiestatis opprimat̃ a gloria: quaꝫ vsus ignorat: ratio nescit: mens non capit: lingua silet: creatura mirat̃. Soli enim deo (secundũ ꝓpheticã danielis vocem vsus) datũ est sacri misterij codicem aperire. Solus ipse aperit: solus claudit. Legamus (dũ apertus est) librũ hunc. q2 si clauserit nemo nobis aperiet. Aperitur hodie humano generi circũcisionis liber: referat̃ primus codex acerbissime passiõis: emanat et fluit primus sanguis in nostrã redemptionẽ: didicimus hodie nostri parentis nomen qui Jesus in circũcisione appellatus est. Uenit enim vt mũdũ saluet: vt muri Hierusalẽ edificent̃: quos sola primoꝝ patrum transgressio adequarat. Non suffecerat nasci xp̄m miseris mortalibus: nisi (postq̃ cõsumati sunt dies octo) sanguinẽ adhuc puer cepisset circumcisus effundere. Cuius quidẽ circũcisionis originẽ: formã: misteriũ: breui ꝯpendio pertrãsibimus. Silẽtiũ ergo humanissimi auditores: peperit enĩ Maria virgo ⁊ timet ne vagiẽtis pueri vocem Herodes excipiat: timet ne quis defe

J. B.

rat:ne quis loquat̃. ¶Si humani generis decursuz beatissime papa Innocenti recte animo metiamur:videbimus a deo humanũ genus:nullo vnq̃ tempore fuisse nulla etate relictũ: sed apud eum cuius propriũ misereri est: potuisse semper pietatis fontes vberrimos reperiri:hanc pietatem:hanc gratiam: Cuz pater primus noster Adam suo arbitrio perdidisset:ꝛ vniuersam infecisset prosperitatẽ. Continuo filiũ eius Abel in gratiã reuocauit deus:ꝛ de manibus suis sacrificiũ(nõ respiciẽs p̃ris inobedientiã)pie humaneq̃ suscepit. Deinde super Enoch:super Enos ꝛ Noe vsq̃ ad Abrahã misericordia in eo comperta est:qua humano generi(licet non vniuerso)mira benignitate succurrit. Nec sat̃ sibi in sortez elegisse paucos fuit: nisi ꝛ Abrabam in multaꝝ patrẽ gentiũ constitueret:huius mistice circũcisionis auctorẽ. Hic enĩ primus octauo die transacto Isaac puerũ circũcidit:pro quo cum in Typum dñi montẽ illum imolaturus ascenderet:aries inter vepres apparuit. Ab hoc viro sanctissimo duodecim iudeoꝝ tribus profecte sunt: ꝛ totus Israeliticus pp̃lus originẽ habet. qui ab alienis preputioꝝ circũcisione secernit̃: quã septingentis annis fuisse ante datam Moysi legem priscoꝝ monumentis accepimus. Cum autẽ Abraam intelligimus:quẽ natuz fuisse post diluuiũ scripsit Melo. Quiq̃ duabus vxoribus Egyptie videlicet ꝛ indigente copulatus fuit:cuius duodeciz filij ex Egyptia que ancilla erat vniuersam Arabiam tenuerũt. Unde illoꝝ sublatus est error qui nõ Abrahã patrem Isaac:sed alterũ qui post migrationẽ Jacob in egyptum natus est inuenisse primũ circũcidendi pueros cõsuetudinẽ astruebant. Illũ Elach fuisse filiũ ꝛ pastorẽ dicunt:vxorez habuisse Locabeth:suscepisse Aaron quendam ac Moysem diuersum a Moyse illo Amaramis ꝛ Jouelis filio:qui antique legis tabulas ꝓmulgauit. Hec eadem Theodotus eleganti metro cõscripsit. Confirmat Artapanus ac Philon nõ iudeus. Noster vero de quo loquimur Abrahã in Camyrine Babilonie vrbe:quam alij Urien vocant. Latine Caldeopolim dicimus ori

ginē habet· Qui astrogie apud Chaldeos inuētor quam Pheni
ces edocuit: ita gratus deo: ita acceptus fuit vt primus esse me
rere̅t· Qui cōtra originale peccatum nobis arma porrigeret· O
quantū. B. p huius ossibus humanū genus astringit̄· Fuit enī
is quo lucescere ceperūt tenebre. Fuit is qui celū (nō dicā ape/
ruit: sed aperiēdi spem certissimā nobis tribuit· Fuit is ex cui⁹
semine egressa est virgo iesse: et ex quo natus saluator mundi (
postq̄ cōsumati sunt dies octo) voluit circūcidi· Non qr alicui
peccato esset obnorius (erat enī dei filius: in quo via colubris
reperiri nō poterat) sed vt legis quā promulgarat nō videret̄ es
se cōtēptor· Circūcidit̄ hodie puer altissimi: et imponit̄ ei nomen
Jesus qđ est sup om̄e nomē· Hodie saluari incipim⁹· p· s· Habe
mus enī Jesuz: habemus saluatorē: qui pro hoīe quē fecit hodie
cepit sanguinē effundere· Et cū nullā peccati maculā cōtraxis/
set: pctā nr̄a adhuc puer: adhuc in tenella etate voluit suo cru/
ore diluere· O patrē clementissimū: o habentē plena misericor/
die viscera· Pellicano similis factus es· O ingratū Adaz· o grā
dis inobediētia: o imanis: o imensa crudelitas: que pueri octo
dierū sanguinē elicis· Jlle lac virginis: tu pueri sanguinē emū
gis· O Basilidiani qui passum Jesuz abnegatis· Aspicite circū/
cisum puerū vix in luce editū sui populi iam pctā comedere· O
Appellite qui Jesum fantasticū fuisse hoīem dicitis: audite va
gientis vocē· Et excepto vulnere puerū dolere iaz credite. O in
iqui Sedechiani: videte nō Sedech Ade filiū: quē xp̄m falso pu
tabatis· Sed Jesum primogenitū Marie: qui pro vestri Sedech
parēte hodie cruētatus efficit̄· O crudeles nazareni: o efferi ac
seuissimi Cherintiani: qui circūcisionē post resurrectionem xp̄i
annis fere mille seruastis: Cur adhuc puerū circumciditis. Si
crucifixus: si mortuus: si sepultus ē iste puer: cur crucifixo: mor
tuo ac sepulto adhuc vulnus infligitis· Relinquite iam seuitiā
hanc: et baptismo errata vestra diluite· O Metiani: qui patrem
passum esse astruitis: relinquite insaniam hanc: et videte octo
dierum puerum (qui pater esse non potest) huc hodie vt circū

cidatur adductū· O Ualentiani· O Allexandrini· o manichei· quibus belluz indictū est. O Ebionite: o deniq; heretici omēs falsi dogmatis assertores: expuite iaz fermentū vetus: ⁊ adamā tini pectoris feritatem: ⁊ pueri Jesus considerate clementiam: qui lacte indgens ac nutrice sanctissimā ac purissimā carnem dolore circūcisionis affligit· Et cur pati penam hanc voluit Je sus: qui sine peccato: qui sine labe fuit· Profecto nō alia de cau/ sa nisi vt legem quā per Abrahā ediderat ostenderet iniustam non esse· Et ne alienigena videret̄ qui erat de Abrahe semine nasciturus· De eo enim scriptū est qd in lege eius meditabitur die ac nocte: ⁊ in lege dñi voluntas eius: quā nō soluere venit iste filius sed adimplere· Ue tibi terra Judea que dominū tu/ um nō cognouisti. Nulla tibi relinquit̄ expurgatio: nō dissimi lis erat Jesus· Circūcisus erat sicut et tu· Jn ꝓpria tñ venit et sui eum nō receperunt· Decepti etiam hoc signaculo demones sunt: qui Jesum (cum circūcisus esset) putātes peccatorē nati/ uitatis sue misteria nō nouerunt. Dilexit ergo nos iste puer: ⁊ lauit a peccatis nostris in sanguine suo. Ostēdit se hodie xp̄s verum hominē esse: vt Alexandrinū Manicheū Ebionemq; cō funderet· Est ⁊ alia ratio qua circūcidi voluit xp̄us: vt ostende ret pastorē ecclesie circūcisum esse debere nō in carne sed in cor de· Huic enim vinea dñi credita est· Et cuz palmites simus: ne cesse est vt suo circumcidamur ⁊ expurgemur exemplo. ¶ For/ ma in hoc sacramento ea erat: vt postq̄ consumati sunt dies octo circumcisio celebret̄. Jta enī Abrahā primus in Jsaac ser uauit: a quo ceteris circūcidendi norma tradita est· Hanc for/ mā non obseruāt Arabes: sed exacto decimotertio anno circū/ cidi solent: eo q̄ Jsmael qui eoꝝ gentem instituit: nō nisi post hoc temporis spaciū signaculū a patre suscepit· Sed hoc est pa/ ctū meū inquit dn̄s ad Abrahā: Circūcidetis ex vobis om̄e ma sculinū: dimittetisq; illud septem diebus matri sue: octaua die reddetis mihi· Jdq; semper postea seruatum est: vt octauo die transacto hebreoꝝ mares circumciderent̄· Rationes adducun

tur plurime. Tener enī vt dicunt phisici ante hoc tēpus nimis est puer: et doloris impatiēs obire facile posset. Unde refert Aristoteles nō nisi septem dierum pueris fuisse apud antiquos nomē impositū. Ante enim eorum saluti credendū non erat: cum interire multi paruuli consueuerint. Uel quia veluti octaua erit resurgēti um etas: ita videatur octauo die cicūcisus puer: quasi a primi parentis culpa resurgere: in qua septē ante diebus iacuerat obuolutus: Laborauit sex dies dñs pro hoīe septimo requieuit: octauo redemit ipsum: qui dies dñi est. Fuit et antiqua moris ante octauū diem animalia in templū non offerri. Hic enī numerus diuinarum rerum ceremonijs erat aptissimus. Unde veteres octauas festorum hoc ipo claudi numero voluerūt. Addunt et rationē suā Arithmetrici. Nam ex sentētia Macrobij atque Boecij octonarius numerus prim9 ex numeris cubus est: et humane vite perfectū cursum significat. Sicut enim sub figura cubitali perfecta bis duo bis concipiūt octo: vt tradūt Platonici et a calcidio declaratur. Ita sub figura quadrangulari virtutū que exinde perfecta dicitur: bis duo bis: que ex duplici animi purgatione resultant: octonariū premij perficiūt et beatitudinis statū: vt Plotin9 in libello de purgatiōe sapientis affirmat. Ob hoc Plato Porphirius: ceterique platonici animarum beatarum supremas sedes in octaua spera ponere ausi sunt. Nam sicuti macrobio placet atque Calcidio in septem planetarum speris purgatione quadā septies depurata: tandē in octauo die deo feliciter cōiunguntur: et cum dijs idest sanctis spiritibus morā trahunt. Quā quidē opinionem tanquam fidei nr̄e consentaneā approbare videtur Augustinus: xp̄s (inquiēs) post resurrectionē suā septem decursis dieb9: octauo die oībus discipulis manifestus apparuit: vt ostēderet in octaua resurgentiū etate vitam posse oēs degere beatissimā. Optime ergo per Salomonē ecclesiastes dicit: Da partes septem nec nō et octo. quasi inferre velit: ibunt per septē dies de virtute in virtutē. In octauo vero (sicut propheta predixit) videbitur deus deorum in syon. Sunt et qui ideo octauo die circūcidi puerum dicāt quod

octo sint orbes illi superiores: per quos elapsas mortaliũ aĩas infusasq corpibus arbitrant̄. Erat ⁊ alia circũcidendi forma. Nõ enĩ ferro originale peccatũ delendũ fuit. Nam vir sangui/nũ non est deus: sed petrino cultro. Petra aũt xp̃us est: sine cu/ius gr̃a dimitti primoꝝ parentũ culpa nõ potuit. Petra igitur opus est pr̃ sancte. Illa (dico) acutissima petra: qua filij sui pre puciũ Sephora circũcidit. Eramus mẽbris oĩbus circũcidẽdi: qꝛ omni ex parte peccamus. Sed in eo tm̃ mẽbro fieri iussa ẽ cir cũcisio: vnde mortalis homo progredit̄. Et qꝛ cum ꝑpucio .i. cũ peccato nascimur oẽs: circumcidimur oẽs cultello petrino qui xp̃us est. Feminas vero incircũcisas esse voluit deus: Qď neq vim neq formã ad generationẽ prolis adhibeãt: sed materiam dũtaxat suppeditare corpibus estimant̄. Circumcisione aũt nõ corporis sed anime tollebat̄ interitus. Uirũ preterea qui ad dei imaginẽ factus erat: tanq̃ eius violatorẽ mũdari ꝑmo oportu/it. Mulier vero cũ (secundũ Aurelij Augustini sñiam) ad ima ginẽ dei facta nõ sit: nõ tantũ visa est deliquisse: licet vir prima eius suggestione peccauerit. Per vnũ hoĩem (inquit Paulus) mors intrauit in mundũ: ⁊ posteros oẽs infecit. Hunc ergo per quẽ intrauit circũcidamus: Nõ mulierẽ: que originalis peccati carnem tm̃ siue materiã administrat. ¶ Restat vt sacramẽti hu ius misteriũ recludamus. Qď ideo in calce orationis ⁊ loco no uissime reseruatũ est: vt illud tanq̃ postremo acquisitũ semper ante faciẽ nostrã: ante oculos: ante ora verset̄. Quid aliud mi stica est prepucij circumcisio q̃ ad ipsum deũ: qui ꝓpter pecca ti originẽ nobis cũ excanduerat facta cõciliatio: facta pax: fac/ta vnio: per cordis ⁊ vitij circũcisionẽ. Nam vsq in hunc diem sanctissimũ: qui nõ iniuria in caput anni cõstitutus est: exules oẽs fuimus: ac celi hostes arma habentes demonũ: que ad nos infelices Adam quasi hereditaria successione trãsmiserat. Nũc vero nõ demonũ cultro sed petrino pacem cum xp̃o iniuimus. Quã pacem (heu miserã: heu infelicitatez nostriam) videmus hac tẽpestate quasi extra mũdi terminos exulasse: circũcidi nos

suo exemplo xpus edocuit:resecari preputiū ⁊ discordiaꝝ fomē
ta precepit. Nos vero (quibus de virtute in virtutem transeun
dum erat) de infirmitate ad infirmitatē transimus: ⁊ hanc cir
cūcidendi legem veluti abrogatam explodimus. Contra quos
ad Eugeniū exclamat deuotus Bernardus. O petre: o Clemēs
o xpi vicarij omēs: o episcopi: o sacerdotes: o diaconi: o subdia
coni: seruate seruate seruate circūcisionem: nō carnis (illa eniꝫ
veteris testamenti institutio fuit) sed cordis: sed vitioruꝫ: sed
sceleꝝ omniū. Ve enim incircūcisis pastoribus. Caueant: nō ef/
ferant̄: non superbiant. Meminerint ab eo multū repetendum
esse cui multū datum est. Grauior est eoꝝ offensa ꝗ̄ subditorū
Seruus in dominū peccat si quid peccat: libertus in patronum
vasallus in regem: rex in imperatorē: imperator in summū pon
tificem. Pontifex aūt si incircūcisus sit et delinquat: potest ad
deum cōuerti ⁊ cū Dauid dicere: Tibi soli peccaui ⁊ malum co
ram te feci. Circūcidite vos sicut ⁊ ceteri circūcisi sunt: sed cul/
tello petrino ⁊ amore xpi. Nos aūt inquit Hieronymus nō cor/
da scindimus sed vestimenta: non petrino cultro sed acuto fer
ro alter alterū petit. Preclarum illud testamentū pacis in quo
xps nos heredes fecit infringimus: iacentem relinquimus he/
reditatem: non adimus: repudiamus. Negligimus pacem illaꝫ
sanctissimā: quam nobis cum deo prestitit circūcisio. Sine qua
quid est quod nō corruat: dilabat̄: adnihilet̄. Cuꝫ qua quid est
quod nō crescat: emineat: efferatur: non cedis. Audi pater san/
cte que pestis tuū: o Assyria regnū demolita ē: discordie. Quis
te tā late imperātem inuasit Grecia: seditio. Quis libertatē ve
stram eripuit Persarū ac Medoruꝫ reges: inimicicie. Quis La
cedemonij vos euertit: odia. Quis Athenienses Sytionios Iu
deosq̄ prostrauit: bella. Quis te o Roma mundi domina quasi
in seruitutem redegit: que orbes etiam remotissimos tuo mar/
te subegeras: factiones. Quis thurcis ⁊ Barbaris contra fideꝫ
xpi arma porrexit: contemptus vere circūcisionis: ⁊ negligentia
pacis. Hispaniam Asiam Beticam nostro tempore: nostra etate:

subdidere Mahumetis imperio: quos Thurcos en pater san-
cte: en papa Innocenti: en christi vicarie: nostras iamiam cer-
uicibus iminere conspicimus: ⁊ matris nostre viscera inuaden
tes. Scit sanctitas tua quid Rhagusei scribant. Quid Rhodia
ni significent. Quid apud Aulonam paretur. Quid Ualachus
amiserit non ignorat. Unum dico: Nonaginta ⁊ nouem alapas
(iuxta diui Hieronymi sententiam) pro ecclesia hac in cruce
perpessus est christus. Crucifigi: mori pro ecclesia hac sustinu-
it. Patiemur ne nos filij eam in perditionem labi. Conuenire
in hoc oēs xp̄iani deberent principes: vt arma in xp̄i hostes nō
in matris sue viscera exercerent: quibus vestis xp̄i incōsutilis
scindit̄. Quaꝫ cū predones ⁊ pharisei scindere veriti sint (proh
dolor) xp̄iani inter se diuidere ac laniare contendūt. O Petri
syrtibus inherentem nauiculam: O siculis agitatam procellis
O vndiqꝫ a pyratis oppressam. In syllam (vt video) vergeris
vel carybdim. Omnes venti in te iam naufragam cōspirarunt
Aperti sunt vlyxis omnes vtres: ⁊ cuꝫ vite tue discrimine ip̄m
mare turbarūt. Nec est qui vel eolum placet: vel ventoꝝ rabieꝫ
pace vlla cōponat. nisi forte tu Innocētius huic calamitati xp̄i
anoꝝ ouium pastor (vt speramus) accurras. Qui oculi tāto ex
cidio nō citant̄ in lachrimas. Quis fletus cōtegat vel singult⁹
Nam xp̄m nostrū: ecclesiam nostram: matrem nostram: Nō iam
ab Anna ⁊ Cayphas: sed in crucem cernimus a nobis ipsis affi-
gi. Non pugnant modo Julius et Pompeius: non Scipio pro
delenda Carthagine: sed nos aduersus nosipsos pro fide delē-
da: pro qua quis mortem verebitur oppetere. Sed populi chri-
stiani quasi duo gemelli in Rebecce vtero idest ecclesie corpore
nostra tempestate contendunt: quam nescio si matrem iam di-
xerim vel nouercam. Priuignos nos esse scio nō filios. Aues ni
dum congerunt: oua fouent: pullos alunt. Et nos homines:
nos rationabiles: nos quasi diuinū quiddam habentes niduꝫ
matris nostre discerpimus: laceramus: euertimus. Quid igit̄
christiani pontifices: quid orthodoxi principes dormiunt. Nō

interrogat Petrū ancilla: ⁊ xp̄um negauimus. Cui predecesso-
res pro huius ecclesie cōseruatione sanguinē non dubitarunt
effundere. Illi pii fuerūt: tu innocens es. Et sicut secum inno-
centia: ita tecum pietas esse debet. Sed quid hec ad circumcisi
onē inquies: nihil pfecto. Unde vobis pastoribus ecclesiaꝫ xp̄i
matrē xp̄i: aīam xp̄i relinquo. Hi oēs si vere circūcisi fuissent be
atissime pr̄ adhuc starent. Non tantā fecisset iacturaꝫ xp̄iana
fides. Sed nulla sunc tam alta: tam magnifica: tam excelsa im
peria: que (nisi circūcisa fuerint) nō labant̄. Si xp̄s pro nobis
sanguinē fudit: cur nos nō fundimus. Nōne tibi o xp̄iane satis
effusum videt̄ cum circūcisus est Jesus: cū flagellatus: cū cruci
fixus: cum lancea eius latus apertū. Quid ergo ad spargendū
cruorē enses acuimus: quibus (vt plurimū) vel nosipsos: vel ec
clesiā laceramus: Non talē reliquit nobis Petrus. Quis iaꝫ ho
die circūcisus ē: quis iam claues venerat̄ ecclesie: quis ei⁹ im
munitatē defendit: imo quis nō inuadit: quis nō rapit. Specu
lemur intriuijs: cōtemplemur fora: vicos omēs adeamus vrba
nos: oēs dentes suos in hanc miseraꝫ acuerūt: ab his malis cir
cumcidi oportet humanū genus. Hoc figurabat circūcisio iude
orū: hoc nos qđ figuratū est seruare debemus. Si nihil aliud p̄
ter litteralē sensum circūcisio ac veteris legis instituta signifi-
cant: diuine auctr̄is libros paruo precio liceremur. Et nisi om-
nem diuinā historiā ad xp̄m ⁊ eius ecclesiā referamus: figmen
tis ⁊ fabulis vniuersa cōplebimus. Dicite mihi vos qui credit̄
preter lr̄alem sensum nil esse figuratū in sacris lr̄is. Quid sibi
vult exprimi parentis latere Eua pgrediēs. Quid Cain Abel
iusti sanguinē fundens. Quid Noe ligneā fabricans archam.
Quid vinee plantatio ⁊ subsecuta ebrietas: Quid Cham vere-
cundiā patris irridens. Quid patre Melchisedech incognito
Quid Abraham de terra sua ⁊ cognatione descendens. Quid
post octo dies Isaac puerū circūcisum. Quid Isaac a patre du
ctus ad victimā. Quid Jacob primogenita fratris pelliū circū
positione pripiens: Quid Joseph in egyptuꝫ venditus. Quid

vniuersa per Moysem gesta significāt· Quid agnus occisus in pasca· Quid primitiuorꝫ extinctio· Quid postes sup limina cō/ spersi sanguine· Quid trāsitus maris rubri· Quid Pharaonis obduratio ⁊ submersio. Quid māna· Quid legislatio· Quid de petra ꝓsiliens aqua· Quid Enei serpētis erectio· Quid vniuer sa q̄ per heremū peragrāti populo cōtigere· Quid manꝰ Moy si in formā crucis extente· Quid Josue· Quid iudicū· Quid re gū tēpora· Quid sacrificia: ceremonieqꝫ leuitice· Quid ꝓpheta rū omniū dicta· Quid facta cōclamant: omnia xp̄m dicunt: oīa xp̄m intelligūt: oīa xp̄m loquunt̄· Est ergo circūcisio figura paſ sionis xp̄i atqꝫ principiū· Hanc nos in corde seruemꝰ· intremus per ianuā quā illa nobis aperuit: que hodie per baptisma latiꝰ patet· In quo renati oēs: ⁊ hoc sacratissimo abluti liquore: dei gratie restituimur· O saluatoris nr̄i benignitatē: o clementiā: o pietatē: durū visum est vt carnē scindamus· Noluit pater piiſ simos filios suos dolore aliquo affici· Inuenit antidotū nouū: ⁊ aperto latere vnguentū preciosissimū edidit: quo sine passiōe ab originali culpa mundemur· Nō vult amplius vt cruētemur bestijs: nō vt hircos: vt vitulos in holocaustū offeramus· Satē est prolutū aqua hominē esse: ⁊ coram deo corde humiliato assi stere· Hunc itaqꝫ Pat· ampl· sacratissimū circūcisionis diem ve neremur: quē possumus sicut anni principium ita ⁊ ianuaꝫ: per quā ad paradisum ingressus patuit appellare· Quo in loco vti nam peracto vite nr̄e curriculo: perenne offendamus domicili um· Et eorꝫ annueremur cōsortio: qui vere circūcisi sunt: ⁊ eter na gloria perfruamur.

¶ Anno incarnationis dn̄ice· M· cccc· lxxxv· Pontificatus vero Innocētij Anno primo.

